

BARANGOLÓ

FŐOLDAL / TERMÉSZETESEN / BARANGOLÓ /

Olvasási idő: 4 perc

GLECCSER, VÍZESÉS, MORMOTÁK ÉS IGAZI MAGASHEGYI ÉLMÉNY – AUSZTRIA TETEJÉN JÁRTUNK

Halmos Monika | fitoterapeuta, virág- és borsommelier, író

Az egész egy képeslappal kezdődött, amit a régi fényképes dobozban leltem. Hósipkás hegycsúcs, fenyvesek, karcsú torony az egyik oldalon, üdvözlő Heiligenblutból, csókok déditől és dédipapától, 1970-ből a másik oldalon. Rögtön tudtam: ezt nekem is látnom kell!

A képeslap megigézett. Hónapokig nézegettem a térképet, terveztem, hogy legközebbi túráim célpontja Ausztria legmagasabb csúcsának, a Grossglocknernek tövében fekvő falucska lesz, hogy meglássam, majd bejárhassam a képen látható idilli tájat magam is.

Karintia és Tirol határán fekszik Heiligenblut, a hegyoldalban, 1000 m magasan. A meredek hegyoldalba biggyesztett falucskában nincs egyetlen vízszintes utca sem, itt vagy lefelé, vagy erősen fölfelé kell menni. Maga a villa, amiben szobát foglaltam, kétszáz éves házikó, picike szobákkal: az ajtók olyan alacsonyak, hogy le kell hajolni, és a mennyezetet is könnyűszerrel elértem. De van minden, ami szükséges, a panoráma és a fogadtatás pedig elsőrangú. A muskátlis erkélyről odakacsint a Grossglockner 3798 méteres sipkája.

Túra Ausztria tetején, legalábbis a közelében

A Magas-Tauern hegység csúcsai hívogatnak: nyáron is hósipkát viselnek. Heiligenblutból akár autóval, akár busszal feljuthatunk a kanyargós panorámaúton a Grossglockner tövéhez. Itt igazi turistaközpont és legalább 10 fokkal hűvösebb hőmérséklet fogadja az arra járókat, ami nem csoda, hiszen előttünk terül el a Pasterze-gleccser szürkésfehér folyama. 3000 méter felett nehezebben megy a lélegzetvétel, nekem kellett fél óra ahhoz, hogy ne kapkodjam a levegőt.

A turistaközpontban a XX. század elején épült panorámaút építéstörténetét, és a gleccser kialakulását bemutató kiállítás vár bennünket; sok régi fotó hatalmas havakról, embert próbáló teljesítményről. Itt már a Pasterze méreteivel is szembesülhetünk:

a 8 km hosszú jégfolyam az elmúlt 150 évben a felére zsugorodott,

most a legvastagabb részén 180 m-re becsülik a jég tömegét.

A magashegyi réteken nyár derekán színes virágok nyílnak, köztük pedig füttyögő hangokkal jeleznek a szabadon garázdálkodó mormoták. Nem szabad őket etetni, de kéregetnek, és mindent megesznek, amit a látogatók kínálnak nekik. Vagy csak megszerzik, és máris eltűnnek vele földalatti üregükben. Mivel a közeli automatában csokis nápolyit lehet vásárolni, így legfőbb táplálékuk, úgy tűnik, ez a csemege.

Egy hosszabb túrát néztem ki magunknak, a gleccser tövétől egészen le a faluig, de egy túrázós portálon elriasztottak tőle. A cikket író fiatalok kidőlték az úttól, és késő estére értek csak le a faluba holtfáradtan, feltört lábbal. Nagy volt a dilemma, hogy a térképemnek vagy a leírásnak higgyek-e – végül is maradtam a megérzésemnél, elindultunk.

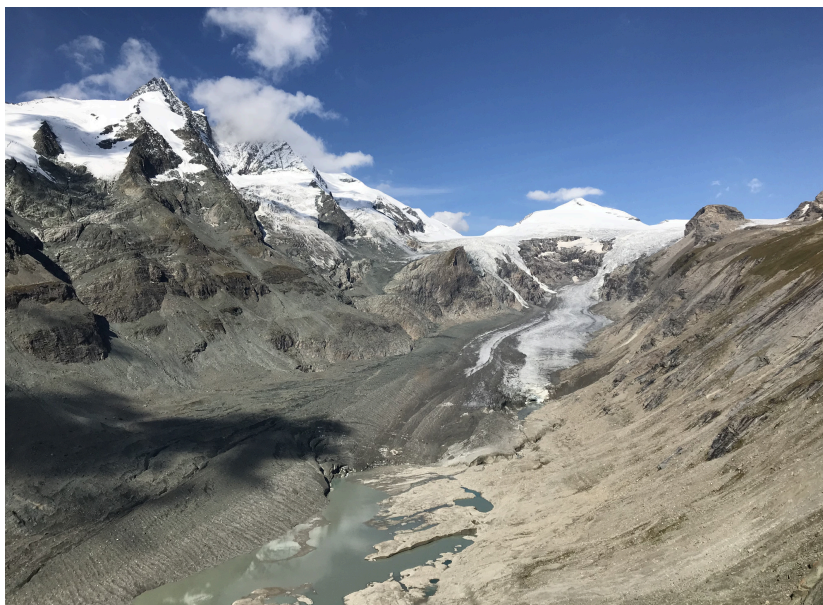

Az út nem volt könnyű, de mentünk már ennél nehezebb terepen is. A látvány viszont megért minden nehézséget! Az Alpok-Adria túraút első szakaszát tettük meg, a Kaiser Franz Josef magaslatától Heiligenblutig, 13 km-t. Gleccsertavak, patakmedrek, suttogó fenyvesek kísérték az utat, ami szinte csak lefelé tartott, hiszen 1300 méter szintkülönbséget kellett leküzdeni. Jó cipő és jó boka kell hozzá, ezek nélkül senkinek sem ajánlom! Ellenben jó szívvel ajánlom ezt az utat annak, akinek nincs tériszonya, mert bizony sokszor a hegyoldalban vezetett a keskeny ösvény, olykor drótkötél biztosításával, de volt, ahol anélkül. Alattunk pedig a szédítő mélység.

Másnap végigjártuk a hegy másik oldalát, a Schareck 2552 méteres csúcsa volt a cél. Itt pompás hegyi legelők és elképesztő panoráma tárult a szemünk elé.

A túráról egy képválogatást itt láthattok:

4

Aki nem szereti annyit koptatni a bakancsát, a szomszéd településeken is talál elég látnivaló: Apriachban a botmalmok kínálnak érdekes látnivalót, egy szépséges kis skanzenben sétálhatunk. Innen elképesztően szép kilátás nyílik a szemben lezúduló Jungfernsprung vízesésre. A Hohe Tauern Nemzeti Park legnagyobb zuhataga 130 méterről esik alá. Jól kiépített úton ezt is bejárhatjuk az aljától egészen a tetejéig, finom vízpermetben.

Valamikor a környéken aranyat bányásztak, ennek emlékére találunk egy aranymosó falucskát, ahol romantikus erdei környezetben, autentikus eszközökkel magunk is kipróbálhatjuk az aranymosást.

Ha szerencsénk van, egy icipici aranyröggel térhetünk haza!

Szombaton Heiligenblut főterén óriási buliba keveredtünk. Báránfesztivál, hirdették a plakátok. A helybeliek szívesen invitáltak a nagy sátorba: ha már itt vagyunk, vegyünk részt rajta. Dübörgött

a talpalávaló, koccantak a söröskorsók, remek bárányételekből lehetett válogatni. Hosszú asztaloknál ültünk, régi ismerősként beszélgettünk vadidegenekkel. Jó, hogy most jártunk erre, mondták, milyen szerencsénk van! Szeptember első hétvégéjén tartják mindig ezt a fesztivált, és ez az első év, hogy nem esett a hó! Hát igen, szerencsénk volt a pazar időjárással – ha tudtam volna, hogy lehet hó, talán nem is merek túrát tervezni. Nem voltam elég körültekintő, de szerencsénk volt!

Mint ahogy abban is, hogy megtaláltuk a „képeslap-pontot”, ahol összehasonlíthattuk, mi változott 50 év alatt. A házak, az autók bizony mások lettek, a fák megnőttek. A templom, a hegyek, azok megvannak, maradtak ugyanott hűségesen.

KAPCSOLÓDÓ TARTALOM

HALMOS MONIKA | 2025. JÚLIUS 25

VADREGÉNYES KALANDÖSVÉNYEN KÖVETTÜK A VÍZ ÚTJÁT A GNOPPNITZ-PATAK SZURDOKVÖLGYÉBEN

A Gnoppnitzbach vízi kalandösvényen néhány száz méterbe sűrítve követhetjük a víz útját, mozgási energiáját, éltető erejét.

#TÚRA

#KIRÁNDULÁS

#AJÁNLÓ

#HEGY

#HEGYMÁSZÁS

#AUSZTRIA

Cikk megosztása:

Halmos Monika

fitoterapeuta, virág- és borsommelier, író

A konyhában és a kertben érzem jól magam: gyógyító füvek, ragyogó zöldségek, jóízű gyümölcsök és szép virágok társaságában. Sütök-főzök a nekem kedveseknek és népes családom gyönyörűségére, természetes virágdekorációkat komponálok. 1991 óta publikálok magazinokban, írok ételről, italról, utazásokról, világunk apró csodáiról. Cikkeimet, megjelent könyveimet saját fotóimmal illusztrálom. Szeretem járni az ország zegzugait, gyűjteni élményeket, recepteket, ízeket, illatokat, kapcsolatokat. Tapasztalataimat, tudásomat élményszerű oktatás keretében osztom meg másokkal, növénysetákon, kóstolókon, közös örömfőzésen.

A SZERZŐ TOVÁBBI CIKKEI >

UGRÁS AZ OLDAL TETEJÉRE ^

Rólunk
Impresszum
Kapcsolat

Partnereink
Sajtóanyagok
Médiaajánlat
KÖVESSEN MINKET

Adatkezelési tájékoztató

Felhasználási feltételek

2019-2025 © STRATCOMM KFT. Minden jog fenntartva